

ANALYSIS LOGICA PRO-
PHETÆ NAHUMI.

I.

 Icut prophetæ hujus tria sunt capita, ita quoq; e-
jusdem argumentum tribus syllogismis princi-
palibus, quorum singuli continentur capitibus
singulis, absoluitur.

II. Syllogismi illi ita habent.

Syllog. 1. cap. 1.

Urbes scelerata tandem à Deo evertuntur.

At Nineve est urbs scelerata.

Ergo tandem evertetur.

III. Syllog. 2. cap. 2.

*Si Deus populi sui superbiam punivit, Nineven quoq; scelera-
tam est puniturus. At verum est illud. Ergo & hoc.*

IV. Syllog. 3. cap. 3.

*Si Deus No seu Alexandriam sceleratam delevit, Nineves con-
ditio non est futura melior.*

At verum est primum. Ergo & extremum.

V. Unde patet, scopum seu *thema* hujus prophetæ esse,
denuntiare urbi Ninevæ excidium & *παραλεθρίαν*.

VI. C. I. ŷ. I. Hic exprimitur *thema*; & excidium Nineves
dicitur onus per *metaph.* Et prophetiæ hujus seu libri visionis,
causa administra indicatur, Nahumus: qui à *subj.* nempe pa-
triâ suâ describitur, quæ, ut Hieronymus prodidit, viculus fuit

in Galilæa. *En Deus homine pagano & rustico utitur ad denunciandum iudicia sua superbissimis illis Ninevitis, magnis illis patribus & principibus!*

VII. *ψ. 2. 3. 4. 5. 6. 7. Propositionis syllog: princip. primi loco hic est profyllogismus à natura & proprietatibus Dei. Et ferè idem est hoc exordium cum appendice præcepti secundi, Exod. 20. v. 5. ubi Deus sic ait: Ego enim sum Dominus Deus, zelotes, vindicans peccata patrum &c.*

VIII. *ψ. 3. profyll. hunc explicat tali prolepsi: Deus quidem est longanimus; verumtamen etiam justus. Quare pro immutabili sua justitia non absolvet impios, sed ira ejus in tales exardescet; quæ ira hic à similibus declaratur.*

IX. *ψ. 4. 5. 6. Potentiæ divinæ ampla est descriptio ab effectis. Et hic propositionis profyll est à minori talis:*

Deus potest mare compescere, arefacere, flumina exsiccare, ipsam terram sedibus suis convellere & perdere. Ergo quando magis Nineven?

Antecedens est v. 4. 5. Consequens v. 6.

X. *ψ. 7. Eiusdem propositionis illustratio à contrario. Deus severissimè punit & coërcet hostes refractarios, gigantes illos θιομάχους, sed in tanto bellorum diluvio suos, qui ad ipsum solum perfugium suum habent, agnoscit, eosq; omnipotenti suo brachio tuetur.*

XI. *ψ. 8. 9. 10. Conclusio hinc est syllog: princip. i. Nineve funditus delebitur: quod excidium v. 10. simili illustratur, videlicet ut stipule à flamma facile & repente absumentur: ita Nineve ab ira Dei.*

XII. *ψ. 11. Assumptio syllog. princip. i. hinc attingitur, quæ fuit, Nineve est scelerata. Nam ex te prodiit cogitans malum &c. h. c. Reges tui Pul, Sanherib &c. consultarunt de Ecclesia delenda, & varias contra illam machinati sunt clades.*

XIII. *ψ. 12. Assumptio præcedens hinc amplificatur, indica-*

tione *causa*, cur Deus permiserit illam Assyriorum sævitiam in
populum suum, videl. gravissima populi peccata.

XIV. §. 13. *Conclusio syll. principal.* i. hic iteratur, illustrata à si-
mili. Nunc fracturus sum lorum illius. h. e. O Israël, Assyrii te
hactenus durissimâ prefferunt servitute: posthac verò non
ampliùs te vexabunt. *Metaph. est sumpta à loris, quibus jugum
cornibus boum alligatur.*

XV. §. 14. *Conclusio syll. princip.* i. hîc ampliùs illustratur à
testimonio Dei, nec non amplificatur per *partes* numero tres,
quarum prima est deletio stirpis regix, aucta *simili* à satione
sumpto: secunda est idolorum deletio: tertia, hominum seu
incolarum interfectio.

XVI. §. 15. Eiusdem *conclus.* illustratio à *contrario*. Ninevi-
tis malè erit: vobis verò, ô Israëlita, bene. Quare in tanta rerù
humanarum confusione estote bono animo.

C A P. II.

XVII. *Syllogismus* secundus principalis à *minori* talis est:

*Si Deus ultus est superbiam populi sui, multò magis animadvertet
in Ninevitas.*

*At Deus ultus est superbiam populi sui. Ergo multò magis puniet
Ninevitas.*

XVIII. §. 1. *Conclusio* hujus *syll.*: præmittitur, illustrata à cau-
sa *antegrediente*, quæ est obsidio: nec non *causa corrumpente*,
quæ est Ninevitarum præparatio in munienda urbe, viis in-
tercludendis &c. idq; *eisovmōs*. q. d. propheta: *Frustra te, ô Nine-
ve, opposes hostibus tuis.*

XIX. §. 2. *Assumptio syll. princip.* 2. à *causa administra* & *simili* de-
claratur. Deus in puniendo Juda: (qui hîc nomine Jacobi in-
telligi videtur:) & Israëlè usus est crudelissimis Assyriis.

XX. §. 3. 4. Iteratur *conclusio* §. 1. proposita, & excidii Nine-
ves *causa administra*, videl. exercitus Medorum & Scytharum
describitur ab *adjunctis* armis, vestitu, curribus, nec non *factis*.

XXI. v. 5. Amplificatur excidium illud à *causa corrumpente*, videl. studio Ninevitarum in defendenda urbe.

XXII. v. 6. Amplificatur hîc amplius excidiû à *distributione*.

XXIII. v. 7. 9. *Forma* illius excidii admodum horribilis & deformis connotatur, duobus *similibus* aucta. *Voce querulâ imitabuntur columbas: & pectora eorum tympana plangent.*

XXIV. v. 8. Eiusdem excidii amplificatio à *contrario*, videlicet pristinâ Nineves felicitate, quæ significatur *similitudine* piscinæ.

XXV. v. 10. *Eventa* excidii illius annectuntur, quæ sunt (1) extrema loci illius vastitas. (2) personarum seu incolarum miserabilis conditio. (3.) v. 11. 12. Eorundem luctus, deflentium Nineves ruinam, & interitum, per *comparationem* ejus *dis similem*, cum præteritâ Ninevitarum gloria, amplitudine, frequentia & vitâ licentiosissimâ.

XXVI. v. 13. Excidii illius *causa prima* $\pi\rho\omega\delta\acute{\upsilon}\varsigma\ \epsilon\iota\varsigma\ \epsilon\theta\eta$ subjicitur. Deus ipse iudicium hoc totum, quantumcunque fuit, sibi ut *causæ principali* vendicat.

C A P. III.

XXVII. Repetitur hîc *assumptio syllog: princip.* i. cum *conclusionem*, usq; ad v. 8. Deinde à v. 8. usq; ad finem *sylogismo tertio principali* prophetiam hanc Nahumus concludit.

XXVIII. v. 1. Catalogum scelerum, quorum Nineve rea fuit, hic exponit propheta. Et primò narrantur peccata in tabulam Decalogi secundam: (1) cædes, (2) mendacium, fraudes; (3) rapinæ. Pertinent itaq; hæc ad *assumptionem*.

XXIX. v. 2. 3. *Conclusio syllog: princip:* primi hîc declaratur à *causa efficiente*, videl: direptoribus, & *formâ* seu modo agendi. Expugnatio Nineves subita erit & horrenda. Milites obvios quosq; sine sexus aut ætatis discrimine, contrucidabunt, replebunt urbem cadaveribus &c.

XXX. §. 4. Peccata Ninevæ in primam tabulam decalogi commemorantur, quæ fuerunt, (1) scortatio spiritualis cum idolis, (2) seductio aliarum gentium. Hæc itaq; ad *assumpt: syl:* 1. quoq; pertinent.

XXXI. §. 5. Excidii Nineves, de quo § 2 3. hujus cap: *eventa* duo hic subjunguntur, quorum alterum ex altero consecutum est. (1) Extrema confusio & despectus Ninevitarum, propositus *similitudine* geminâ, petitâ à muliere, cujus nuditas & pudenda aliis præbetur conspicienda: nec non *speculo* §. 6. *Uti speculum rei speciem exhibet: ita Nineve diruta & solo adæquata sempiternum ira divina speculum est futura.*

XXXII. §. 7. (2) hospitem prætereuntium fuga oculos avertent, ne tantam turpitudinem intueri cogantur.

XXXIII. §. 8. Sequitur hic *sylogismus tertius principal:* à pari exemplo, eversionis No, seu Alexandria, talis:

Si Deus No, h. e. Alexandriam evertit, Nineves quoq; conditio melior non erit. At verum est illud. Ergo & hoc.

XXXIV. Loco propositionis est *prosylogismus* §. 8 talis:

No urbs fuit munitissima. Ergo si hanc Deus delavit, te quoq; facile delere poterit.

Assumptio est §. 10. *Conclusio* est §. 11. 12.

XXXV. Porrò urbis No *descriptio*, quæ ad *prosyll: propos:* pertinet, notetur ab *effecto, subj: loco, causis conservantibus, & adj:* excidio.

XXXVI. *Effectum* ejus indicatur, dum dicitur, נִינְוֵה, h. e. nutritia. Fuit n. communis cella penuraria vicinarum gentium.

Subj: locus erat naturâ munitissimus, sita erat in mari, quod ei fuit pro vallo & mœnibus.

Cause ejus conservantes indicantur §. 9. nempe Æthiopia, Ægyptus, Putæi & Libyes.

§. 10. Excidium urbis No per *partes* exaggeratur.

XXXVII. Descriptio hæc tacitam quoq; *prolepsin* continet, quâ respondetur illis, qui munitiones & potentiam Nineves, tanquam urbis inexpugnabilis, prætendebant. *Deus No munitissimam & opulentissimam urbem evertit. Ergo Nineve frustra nititur propugnaculis, copiis & divitiis suis.*

XXXVIII. ψ 11 *Conclusio syll: princip: 3. repetitur; & calamitates Ninevæ per partes explicantur.* (1) tu inebriaberis calice iræ divinæ. (2) Eris latitans, h. e. abscondes & abdeste. *התבטח בעלמיה thebî nahalamáh.* (3) munitiones tuæ ad votum obsidentium concident: quæ expugnatio amplificatur præterea *simili* à ficubus (ψ 12:) *Et causa procreante,* quæ est pusillanimitas Ninevitarum (ψ 13.) nec non *causa corrupte* ψ 14. & *forma* ψ 15. itemq; *comparatione dissimili* Ninevitarum præteritorum & præsentium.

XXXIX. *Disimilitudinis* hujus ψ 16 17. ἀντιπρόθεσις verò v. 18. 19. Sensus ejus est: Non ut olim Nineve fuit populosissima, florentissima, omnibusq; populis admirationi: ita nunc quoq; se habebit. Nam potius de Nineves interitu, quippe à cujus tyrannide nulla gens immunis fuit, sibi cum ceteri gratulabuntur, & gaudebunt istum tyrannorum nidum, seu illud leonum latibulum (uti vocatur ψ 11. c. 2:) nunc profus esse destructum.

Collatio versionum, de qua ex ipsis fontibus seu lingue Hebrææ fundamentis disserere libet.

XI. ψ 3 c. 1. וְנֹאכֶה לֹא יִבְשָׁה venakkéh lo jonakkéh. F. J. Sed ullo pacto nõ absolvit M. Luth: für welchem niemand vns. huldig ist. Sanctes Pagn. Mundando non mundabit. D. Pisc. Und helt den schuldigen mit nichten für vnschuldig. Hanc præferimus, & supplementũ illud, den schuldigen / ad exprimendum sensum necessarium putamus. Luth: verò nimis generaliter hæc vertit. Nam licet nemo coram Deo innocens sit, tamen id hic non innuitur.

XLII. Ibidem. M.L. Und vnder sein füßen dicker staub. Hebræa aliter habent וענן אבק רגליו, *vehanân abâk raglâu*, hoc est, & nubes pulvis pedum ejus est, ut vertit F.J. & Dn.J.P. Itemq; Sanctes Pagninus & LXX. κ νεφέλαι κονιορτός ποδῶν αὐτοῦ.

XLIII. ψ . 5. c. 1. ואתה תשא הארץ מפניו *vatht hisâ, haâretz mippanâu*. Sanctes Pagninus hæc sic vertit: *Exustaq; est terra à facie ejus*. Fr.J. *Conflagratq; terra à conspectu ejus*. LXX. κ ἀνεσάλθη γῆ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, hoc est, & remota est terra à facie ejus. M.L. Die erd beet für ihm. Dn.J. Pisc. Die erd wirdt hinweg genommen für ihm. Hanc postremam à LXX. etiam usurpatam cæteris præferimus. נשא *nasâ* enim non est exurere, conflagrare aut tremere, sed auferre, remove.

XLIV. ψ . 6. c. 1. וחרתו בחרתו בחרתו *hhamathô nittechâb caésch*. S.P. Ira ejus effusa est sicut ignis. Fr. Jun. Excandescencia ejus funditur velut ignis. M.L. Sein zorn brennet wie sewer. D. Joh. Piscat. Sein zorn treuft wie feür. Versio Gallica Genevensis, *La fureur s'espand comme un feu*, h. e. furor ejus se extendit instar ignis. LXX. sensum quidem reddiderunt, sed ab Hebræis verbis deflexerunt, hæc ita reddentes; κ ὁ θυμὸς αὐτοῦ τήνδ' ἀρχαίς, hoc est, furor ejus liquefacit principatus. Versiones illas omnes facillè inter se conciliari posse putamus. נחך *nathach* in *Cal* & *nittach* in *Niphal* utrobique est effundi, diffundi. Confer Jer. 7. ψ . 20.

XLV. ψ . 7. c. 1. למעון *lemahós*. Fr. J. *robori est Jehova*, malum cum Dn. Joh. Piscatore, Dominus est propugnaculum. LXX. hanc vocem omiserunt.

XLVI. ψ . 12. c. 1. Versionem Fr. J. & Dn. J. Pisc. versionibus S. P. & M. L. præferimus. LXX. ab Hebræo textu planè discefferunt.

XLVII. ψ . 2. c. 2. ואתה תשא את-גאון *Cischâb Jehová, et h-geón*. Verba hæc cum Dn. J. Pisc. vertimus, *Dann der HERR hat die hoffart Jacobs abgewandt*. LXX. δ ὲν ἀπέστρεψε κείνῃ τὴν ὕβριν &c.

Lutherus sensum eundem expressit. A versione verò Fr. J. hîc dissentimus.

XLVII. ψ . 5. c. 2. בהליכותם *bahalichathâm, vel bahalichorhâm.* F. J. *in ambulatione eorum,* malum cum M. L. & J. P. *in evasione sua,* seu fuga sua, quâ elabi conabantur. LXX. ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῶν.

XLVIII. ψ . 7. c. 2. מתפנות על לבבהן *methophephóth halibbebehén.* Fr. Jun. *Tympana pulsant ex animo suo.* Vulgata versio: *murmurantes in cordibus suis.* Sed Sanctis P. M. Luth. & Dn. J. P. versiones præferimus, qui vertunt: *percutientes pectora sua,* seu *tudentes supra pectora sua: Die werden an ihr brust schlagen.* Heb. *Sie werden auf ihren herzen trummen.*

XLIX. c. 3. ψ . 6. ושמתיו כראי *vesamtích cerói.* LXX. θήσωμαι σε εἰς ἄσπιδον. Vulgata versio: *ponam te in exemplum.* Sanctes Pagninus: *Ponamq; te tanquam inquinamentum.* M. L. *Ich wil ein scheusal aus dir machen.* Fr. J. *Disponam te in speculum.* J. Pisc. *Ich wil dich machen wie ein spiegel.* Hanc amplectimur: *Ich wil dich machen zu ein spiegel.* Hebr. *Wie ein spiegel* ראי *rói* dicitur à ראה *raáh,* sicut ἐσομαι ἄσπις τὸ ἐσόμαι εἰς. שום *sum* plerumq; accipitur pro redigere. *Ponam te ut speculum, hoc est, redigam te in speculum.* Confer Psal. 79. ψ . 1.

L. ψ . 8. c. 3. התיטבי מנא אמון *hathetebí min-Nò Amón?* Fr. J. *An melius tibi esset quàm No nutritia?* M. L. *Weynstu du senest besser/dann die statt No der regenten.* LXX. ab Hebræis planè discesserunt. F. J. & Dn. J. P. versionem hîc sequimur. אמון *Amón* est ab אמון *amán,* quod quandoq; idem est, quod *educare, nutrire:* pro *regere* nusquam quod sciamus, accipitur.

LI. ψ . 19. c. 3. אי כהה לשברו *En Ceháh leschibrécha.* LXX verba hæc clarè expresserunt: ἐκ ἐσθ' ἰασις τῆ σωτηρίῃ σε. Vox כהה *Ceháh* significat contractionem vel curationem. *Vulnus enim cùm contrahitur, curatur & sanatur.* M. L. hîc à textu Hebræo paululùm discessit.

LOCUS COMMUNIS

De Bello.

LII. *Causa efficiens principalis* belli est Deus. ψ . 11. 12. 13. 14. c. 1. ψ . 13. c. 2. ψ . 5. 6. c. 3. Confer Jerem. 4. ψ . 27. 28. & 34. ψ . 2. 3. 4. 5. Hinc extant Dei Leges de bello, Deut. 20.

LIII. Sine mandato DEI, qui se Dominum exercituum passim appellat (ψ . 14. c. 1. & ψ . 13. c. 2. & ψ . 5. c. 3.) bella nulla geruntur. Similia dicta lege Thren. 3. ψ . 37. Amos 3. ψ . 6. Esa. 10. ψ . 5. 6. Exod 15 ψ . 3. Joël. 3. ψ . 7. 8. 9. *Arcana Dei gubernatio est quasi mandatum.*

LIV. Quare victoria DEO, ut *causæ principali*, est adscribenda, qui iis, quos bello punire constituit, consilium & sapientiam adimit; qui eos scotomate percutit & perplexos reddit, adeo ut etiam in re clarâ palpitent, cæcutiant & tandem cadant, ψ . 10. c. 1. Hic est qui heroës bellicosos effœminat, animum & robur iis adimit, ψ . 13. c. 3. Contrâ verò idem est, qui opilionem ita docuit bellare (Psal. 18. ψ . 35. 40) ut nullus heroum ei par fuerit.

LV. *Causa ἀνεπιμενία* est justitia Dei, de qua vide ψ . 3. cap. 1. Confer Exod. 23. ψ . 7. Et hæc Dei justitia manifesta est, vel occulta. Manifesta apparet in pœnis aduultorum: occulta in infantum adhuc in cunis jacentium cædibus, c. 1. ψ . 14. Confer 1. Sam. 15. ψ . 3. Ejusmodi ætati, quæ discrimen inter dextram & sinistram nondum intelligit, respectu Dei non fit injuria. *Justus enim est Deus & rectus judicis suis*, Psal. 119. ψ . 137.

LVI. *Causæ ἀετιογενεῖα* seu impellentes sunt atrocissima hominum peccata, quorum hîc commemorâtur varia: (1) blasphemia, ψ . 9. 11. c. 1. (2) scortatio spiritualis cum idolis, ψ . 4. c. 3. (3) seductio aliarum gentium, ψ . 4. c. 3. (4) Principum in rusticos aliosq; imbelles homines sævitia, ψ . 12. c. 2. (5) cædes

innocentum, *ŷ*. i. cap. 3. (6) Mendacium, fraudes, *ŷ*. i. cap. 3.
(7) rapina, *ŷ*. 12. c. 2 & *ŷ*. i. 19. c. 3. (8) superbia, *ŷ*. 2. c. 2.

LVII. Instrumenta DEI sunt milites & heroës bellicosi, quos Deus robore accingit (Psalm. 18. *ŷ*. 35.) de quibus, *ŷ*. i. 3. 4. c. 2. Confer Esa 10. *ŷ*. 5. 15. Deus bellum aduersus Nineven prædixit per Nahumum, *ŷ*. i. cap. 1. & c. Deinde idem Deus mandavit (*ŷ*. 14. cap. 1) hostibus (*ŷ*. 14. c. 2.) ut ascenderent & funditus perderent Nineven. Hinc gladius hostium dicitur gladius Dei, Jerem 47. *ŷ*. 6.

LVIII. Finis bellorum est gloria Dei, *ŷ*. 15. c. 1. partim ut electi DEO rependant vota pro liberatione & conseruatione in ipsis bellis, *ŷ*. 7. c. 1. partim, ut omnes gentes Dei cognoscant iustitiam, potentiam & sapientiam eamque prædicent, *ŷ*. 5. 6. 7. cap. 3. Confer Ezech. 28. *ŷ*. 20. 23. 24. & 26. Esa 37. *ŷ*. 20.

LIX. Effecta bellorum, quæ hîc recensentur & à Deo prædicuntur, sunt (1) idololatrarum consternatio, anxietas, *ŷ*. 10. c. 1. (2) idolorum deletio, *ŷ*. 14. cap. 1. (3) ipsorum incolarum quibus Deus irascitur (*ŷ*. 2. c. 1.) strages & laniena miserabilis, nullo ætatis aut sexus habito discrimine, *ŷ*. 10. c. 3 & *ŷ*. 3. c. 3. (4) Deportatio, *ŷ*. 7. c. 2 & *ŷ*. 10. c. 3. (5) vastitas & depopulatio horrenda, *ŷ*. 9. 10. 13. c. 2. (6) urbium & regnorum florentissimorum excidium, *ŷ*. 7. 8. 19. cap. 3. (7) Derisio & confusio victorum, *ŷ*. 5. 6. 19. c. 3. (8) vexatio eorundem, *ŷ*. 10. c. 3.

LX. Dissentanea. Propugnacula aduersus vim bellorum nihil valent, Deo irascente, *ŷ*. 8. 14. c. 3. *ŷ*. 1. c. 2. Frustra excubias homo agit, hosti vias intercludit, sociorum auxilium implorat, Deo illi aduersante, *ŷ*. 9. c. 3. Omnes hominum vires collatæ cum Dei potentiâ sunt ipsa vanitate vaniores, *ŷ*. 5. cap. 1. Confer Esa 40 *ŷ*. 15 16 Jerem. 51. v. 53. *O igitur verè miseris, qui bella gerunt aduersus eum, in quo sunt, viuunt & moventur!* v. 9. II. cap. 1. Et rectè poëta dixit:

*Nihil ita sublime est, supraq; pericula tendit,
Non sit ut inferius, suppositumq; Deo.*

LXI. Similia. Bella comparantur cum onere, v. 5. c. 1. cum igni, v. 15. 19. c. 3. tenebris, inundatione seu diluvio, v. 8. cap. 1. Gladius cum melolotha, v. 15. c. 3. Currus illi falcati cum tædis ardentibus & fulguribus, v. 4. c. 2. Et sanè tonitruis & fulminibus nihil similius est, tormentorum bellicorum, quibus nunc utimur, explosione, Ezech. 17. v. 20. Comparatur bellum cum reti, fagina &c. milites cum venatoribus, piscatoribus, Jerem. 16. v. 17.

LXII. Definitio. Hinc patet, bellum nihil aliud esse, quam vindictæ divinæ executionem, quæ fit armatâ exercitus manu. Vel, bellum esse afflictionem Dei (v. 12. c. 1.) irascentis peccatoribus (v. 6. c. 1.) hominesq; impios & ministros ulciscendis (v. 1. c. 1.) armatâ hominum manu, v. 1. 3. c. 2.

Doctrinæ specialiores.

LXIII. Bello excinduntur gentes, v. 15. cap. 3 & v. 13. c. 2. aut saltem tondentur, v. 12. c. 1. Ideoq; verè moles dicitur, v. 1. c. 1. Quatuor iræ divinæ flagella ab Ezechiele (cap. 14. v. 21.) percensentur, quorum gravissimum est bellum.

LXIV. cap. 1 v. 3. Deus est longanimus & omnibus resipiscientibus ignoscit. Nineve hujus rei testis est, quæ resipiscens (Jonæ 3.) & concioni Jonæ obsequens, conservata fuit. Sed cum felici rerum successu ebria ad vomitum rediret, excusso timore Domini, vicinisq; populis insultaret, tandem funditus deleta est.

LXV. c. 1. v. 6. *Coram ejus indignatione quis consistat?* Moles iræ divinæ tanta est, ut eam sustinere nulla creatura possit. Quare agamus Deo gratias, qui onus iræ suæ adversus nos, conjecit in proprium Filium, Dominum nostrum Jesum Christum, atq; ita nos ab ista mole liberavit.

LXVI. cap. 1. v. 7. Solus Deus piorum propugnaculum & asyllum est inexpugnabile. Confer Proverb. 18. v. 10. Psal. 18. v. 3. Psal. 59. v. 10. Psal. 90. v. 1. Ideoq; *vera urbis munitiones sunt pii, & innocentes cives, viduarum piarum preces*, quippe à quorum partibus stat Deus ipse, & quibus est pro muro igneo, Zach. 2. v. 9. Confer Genes. 18. v. 23. & deinceps, Jonæ 3. & 4. cap.

LXVII. cap. 1. v. 9. En qui Ecclesiam persequitur, contra ipsum Deum mala cogitat! Sic Daniel. 8. v. 25 Epiphanes seu potius Epimanes, quia in populum DEI sæviebat, principi principum, hoc est, ipsi Deo dicebatur obsistere. Et Dominus noster Jesus Christus ipse ita Saulem inclamat: Actor. 9. *Saul, Saul, cur me persequeris?* Confer Esa. 37. v. 23. Zach. 2. v. 12. *Qui tangit vos, tangit pupillam oculi ipsius.*

LXVIII. cap. 1. v. 12. Deus etiam populum suum, quando obstinatum se & refractarium præbet, bellis edomare solet & castigare.

LXIX. cap. 1. v. 12 *Deus par pari refert.* Assyrii Judæam vastaverant, & illi vicissim ab aliis vastatoribus eadem & majora passi sunt mala. Confer Jerem. 30. v. 16. & Sapient. 11. v. 17. Deus tandem virgam, quâ suos castigavit, in ignem abjecit Esa 33 v. 1. *Va tibi qui spoliast, quoniam spoliaberis ipse.*

LXX. cap. 1. v. 15. Dies festi tribuendi sunt non luxui, choréis, ludis, aliisq; id genus nugis, sed auditioni verbi divini, catechisationi, visitationi pauperum, captivorum, ægrotorum &c. meditationi beneficiorum Dei erga nos, & publicis precibus.

LXXI. cap. 2. v. 8. & cap 3. v. 8. 16. Varia est rerum humanarum vicissitudo. Ita Dei providentia eas rotat, ut summa repentè ima, & contrà appareant. Confer Esa. 22. v. 18. Judic. 1. v. 7. Historia memorabilis de rege Sefostri legatur libr. 3. Chron. Carionis. Quare nemo alterum despiciat, memor illius: *Hodie mihi, cras tibi*, Eccles. 38. v. 23.

LXXII. c. 3.

LXXVII. cap. 3. v. 4. Nineve, quæ hîc cum speciosa & blandâ meretrice comparatur, est viva Babylonis Europicæ, urbis illius ἐχέουσα ἐπὶ τὴν κεφαλὰς (ut loquitur Johannes, Apoc. 17. v. 9.) imago. Ut Nineve pœnas dedit scortationis suæ: ita quàm verè Deus justus est & zelotes, Babylon illa, impletâ mensurâ scortationum suarum, funditus quoq; deletur.

F I N I S.

Πάντοτε δόξα Θεῷ.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

REVEREND FATHER JOHN BAPTIST
OF THE SOCIETY OF JESUITS

PROVINCIAL OF THE PROVINCE OF
INDIA

LETTER TO THE
FATHER GENERAL

OF THE SOCIETY OF JESUITS
IN THE PROVINCE OF INDIA

AN
DOM
LEVE
NOV
1710
Sch
PHIL
1710
La officina
1710

490

Image Engineering Scan Reference Chart T1203 Serial No.

ua hîc cum speciosa & blan-
a Babylonis Europicæ, urbis
ur Johannes, Apoc. 17. v. 9.)
t scortationis suæ: ita quàm
es, Babylon illa, impletâ
um suarum, fun-
elebitur.

I S.

Θεῶν.

